

neri. Da Finanzministeren næste Aar forelagde Loven paany, var der flere Ting, hvori han ikke kunde være enig med Udvalget; men han omtalte ikke med et Ord denne Sag. Jeg troer, at, skjøndt dette ligger noget tilbage i Tiden, saa indeholder det dog et temmelig stærkt Beviis for, at saa mange Medlemmer, hvoraf de Fleste endnu deeltage i vore lovgivende Forsamlinger, dengang have været enige i, og at Finanzministeren har kunnet gaae ind paa, at det var rigtigt ikke at have Offentlighed; man har meent, at den Smule, man vandt derved, tabte man paa den anden Side derved, at Folk ikke benyttede Selvangivelse. Jeg skal nu blot med et Par Ord antyde, at hvilketsomhelst System der end bliver antaget, saa vil jeg stille et Par Endringsforslag til denne Lov. Et af dem vil jeg strax nævne, skjøndt det ikke er mig klart, om jeg vil fastholde det. Det forekommer mig nemlig at være urimeligt, at Gaver saa at sige skulle beskattes to Gange. En Mand, der har en Indtægt, giver Skat deraf, og naar han saa giver Noget af sin Indtægt til en Anden, som ikke har Andet at leve af, saa skal denne ligesuldt betale Skat af Beløbet. Det er imidlertid et mindre væsentligt Punkt; derimod forekommer det mig at være af mere Betydning, at man, hvor der er Tale om at beskaffe juridiske Personer, har glemt at tilføie, at den Indtægt, der er beskattet, kan frabrages ved Beregningen af den Skat, Personen ellers yder. Det har glædet mig meget at erfare, at man ogsaa ved det meget værdifulde Arbejde fra 1850—51 og 1851—52 har haft et aabent Øie for dette Punkt. Der var netop stillet Endringsforslag i den Retning, at enhver Deeltager, Interessent i et Actieselskab ved Angivelse af sine personlige Indtægter skulde være berettiget til at frabrage Beløbet af den Indtægt, der allerede paa anden Maade var beskattet. Jeg har blot villet nævne disse Punkter, for at de ikke skulle komme frem ved 2den Behandling, uden at være omtalte her; men de ere for mig mindre væsentlige. Hvad der for mig er det Væsentlige, er, at vi trænge til denne Skat, at Indkomsskatten af alle Skatter er den retfærdigste, at vi bør gjøre Alt, for at en saadan Skat strax kan fremtræde i en god og rigtig Form,

at Contingentsystemet har store Uretfærdigheder ved sig, og at vi ved Procentsystemet meget snarere ville komme til en rigtig Anvendelse, navnlig naar vi ville lade den store Offentlighed fare, som i dette Forhold, efter min Mening, virker i høi Grad skadeligt. Jeg troer, at der foreligger saa værdifulde Forarbejder for denne Sag, — der er allerede omtalt enkelte —, og at den er bleven saa fuldt videnskabeligt behandlet, og at vi have saa mange Erfaringer fra andre Lande, at jeg paa ingen Maade troer, man kan komme til den Ansæelse, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), at det vilde medføre overordentligt Ophold med en saadan Behandling, hvis vi muligt vendte tilbage til Procentsystemet; jeg troer ikke, at man ubetinget behøver enten at følge det af Ministeren i det oprindelige Lovforslag foreslaaede System eller det i Landsthinget foreslaaede Procentsystem; jeg troer, at begge Systemer uden stor Tidsspilde ville kunne komme frem og faae en Modification, som kan blive en væsentlig Forbedring. Jeg vil altsaa tillade mig at slutte hermed. Jeg haaber, at andre ærede Medlemmer ville udtale sig i samme Retning, navnlig med Hensyn til Procentsystemet, og jeg skal da senere tillade mig at foreslaae, at Sagen henvises til et Udvalg, for at den der kan faae sin tilbørlige Drøftelse.

R. Pedersen: Af de Talere, der indtil nu have haft Ordet, har jeg ikke hørt, at Noget har været imod Loven som usødvendig, og det kan jeg heller ikke være. Jeg anseer ikke vor Stilling i finansiel Henseende for saa uheldig som det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) lod til at antage den for, men jeg kan heller ikke see den saaledes, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Spønne), og fornemmelig kan jeg ikke give ham aldeles Ret i hans Opstilling med Hensyn til det tilsendte Finantsaar, idet jeg ikke kan gaae ud fra hans Beregning med Hensyn til Afgiften til Sernbanerne og den Indtægt, som denne maatte afstedkomme. Spørgsmaalet om vi skulle have denne Lov, stiller sig altsaa for mig paa samme Maade som for de andre Herrer. Derfor